

VZKŘÍŠENÍ

ZDRÁVY STRAŠNICKÉ FARNOSTI

č. 71 – Advent 2006

Co duši zde na Boží zemi
za štěstím běhá sem a tam!
To štvání proti mysli je mi,
já radost ve svém srdci mám!
Terezie z Lisieux

Slovo Advent, Vánoce, Nový rok, vyslovíš snadno,

*chceš-li tento čas naplnit duchovním rozměrem – to již tak snadno
nejde.*

Co si vybereš?

*Honičku za konzumem nebo odvahu ke ztišení?
Roztěkanost nebo soustředění se na podstatné?*

Snad budeš překvapen, ale volbu máš v rukou ty!

***Odvahu přeje
a dar naděje vyprošuje***

P. Jenda Balík

Pár podnětů ke svátosti smíření

Obřad svátosti smíření obsahuje některé okamžiky, které je vhodné připomenout.

Po úvodním kříži, úryvku z Písma, vyznání (neopomenout na začátku zmínit, kdy jsem byl naposledy u sv. smíření), po slovech kněze (mohu se kněz na něco zeptat) a po udělení pokání (nemusí být pouze modlitba) je chvíle, kdy kněz kajícího vyzve, aby vyjádřil lítost. Na to kající NAHLAS vysloví krátkou modlitbu lítosti. Může to udělat SLOVY PÍSMO (viz. níže) nebo VLASTNÍMI SLOVY. Zde je prostor pro krátkou modlitbu lítosti, která je důležitá. Dokonce je to i okamžik, kdy se může kající s knězem společně modlit za nějakou zvláštní potřebu kajícího.

Kněz pak vysloví modlitbu rozhřešení.

Po rozhřešení kněz pokračuje:

„Chvalte Hospodina, neboť je dobrý.“

A kající odpovídá:

„Jeho milosrdenství trvá navěky.“

Kněz dodává:

„Pán vám odpustil hříchy. Jděte v pokoji.“

A kající odchází.

Některé modlitby lítosti:

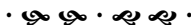
„Pane Ježíši, Synu Boha živého, buď milostiv mně hříšnému.“

„Otče, zhřešil jsem proti tobě. Buď milostiv mně hříšnému.“

„Smiluj se nade mnou, Bože, pro své milosrdenství.“

Nebojme se vyjadřovat lítost svými vlastními slovy!

P. Jenda

● ZPRÁVY

♣ Mikulášská nadílka

Bude 5. prosince ve farním sále od 17 hod. Blíže na stránce pro děti a na nástěnce v kostele.

♣ Vánoční muzikál

Soubor mladých lidí z okolí Rosic u Brna předvede v našem divadle vlastní autorský muzikál Jesus Christ Supermlad, který pojednává o narození Ježíše. Jedná se o krásnou amatérskou tvorbu. Stojí za to přijít! Koná se v neděli 17. prosince v 19.00 hod. Délka představení je 100 minut.

(viz. www.spojenefarnosti.cz/web.org).

♣ Informace o Tříkrálové sbírce

V pražské arcidiecézi proběhne v lednu 2007 opět Tříkrálová sbírka a to od úterý 2. 1. do neděle 7. 1. Skupinky koledníků by měly být v ideálním případě tříčlenné (min. dvoučlenné, ale i vícečlenné). Budou vybírat peníze do zapečetěných pokladniček, jež si vedoucí skupinek musí vyzvednout v ADCH Praha 2, Londýnská 44, v období mezi 11. – 15. prosincem, 8. – 17. hodinou, občanské průkazy s sebou. Kromě pokladniček obdrží průkazy vedoucího skupinky, odznaky a cukříky s logem sbírky. Vedoucím může být pouze osoba starší 18-ti let. Každého zájemce o tuto výjimečnou funkci prosím, aby se mi ozval nejpozději do 7. prosince na tel. 732 813 248. Předem děkuji všem dobrovolníkům, kteří se budou na této akci podílet a prosím rodiče, aby umožnili svým dětem zapojit se alespoň jednorázově.

Plné pokladničky budou vracet vedoucí skupinek na výše uvedenou adresu v době od 3. do 7. 1. 2007 mezi 10 až 19 hod., poslední termín odevzdání je v pondělí 8.1., 10 – 16 hod.

Jedna část sbírky bude věnována na vybudování azylového domu pro matky s dětmi a týdenního stacionáře pro seniory v Praze 5 – Hlubočepch.

Druhou část můžeme využít v naší farnosti na sociální projekty. V této souvislosti vyzývám ty, kteří jsou ve stavu sociální nouze, aby se do poloviny ledna přihlásili na tel. 737 802 976.

Za farní charitu Ludmila Tylová

♣ Vánoční koncert

V sobotu 6. ledna se po večerní mši koná koncert sboru Camerata. Zazní vánoční skladby.

♣ Jarní prázdniny

Během jarních prázdnin nabízíme pobyt pro děti běžkaře i sjezdaře od 7 do 14 let na Mariánské v Krušných horách. Pro mladé od 14 let a výše nabízíme pobyt na Slovensku v Nízkých Tatrách ve Španieľ Dolině.

Z divadla MIRIAM

♣ Nejprve zpráva méně radostná: herec Jan Potměšil je velice zaneprázdněn a proto odřekl již dříve ohlášenou spolupráci v připravovaném scénickém čtení

povídka E. E. Schmitta. Pořad „**Noemovo dítě & Pan Ibrahim a květy koránu**” se tedy přesouvá až na únor 2007, premiéra proběhne bohužel v jiném obsazení, bez Jana Potměšila.

♠ V prosinci 2006 zato uvede Divadlo Miriam premiéru, hru kanadského autora Michela M. Boucharda „**Osiřelé múzy**”. Děj ukazuje život na rodinném statku na samotě kdesi uprostřed savany. Během dvou svátečních velikonočních dnů – Bílé soboty a dne Zmrtvýchvstání – projdou tři sestry a bratr společně křížovou cestu své minulosti, kdy je matka opustila kvůli milenci a otec odešel dobrovolně do války. Sourozenci společně hledají osvobození od minulých traumat, hledají novou naději na svobodný a krásný život dětí Božích zde na zemi, jak je každému člověku přislubuje právě velikonoční Kristova oběť.

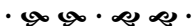
Z francouzštiny přeložili text Matylda a Michal Lázňovských, v rolích tři sester a bratra vystoupí Gabriela Míčová, Lucie Roznětínská, Lucie Trmíková a Tomáš Petřík.

Slavnostní premiéra se uskuteční v sobotu 16. prosince v 19 hodin, první repríza je ohlášena na středu 20. prosince, 19 hodin.

♠ Tradiční a oblíbený předvánoční **koncert skupiny TRAXLEŘI** se uskuteční v neděli 17. prosince v 15 hodin. České i světové vánoční písně zazpívají Jiří, Petr a Věra Traxlerovi. Jako obvykle se i letos očekává, že známé vánoční koledy si zazpívají účinkující společně s publikem – proto přijďte na koncert vyzbrojeni dobrou náladou i potřebnou dávkou odvahy.

♠ V prosinci se tedy těšíme na vaši návštěvu Divadla Miriam. Příznivá zpráva na konec: již od listopadu nabízí Divadlo Miriam vedle obvyklých slev také slevu 10% ze vstupného všem strašnickým farníkům. Nezapomeňte se tedy přihlásit o tuto výhodu při nákupu vstupenek v pokladně divadla. -av-

♠ **Poštovní známky pro misie** můžete i nadále sbírat. Jen je, prosím, noste do sakristie, ne už do knihovny.

ČTĚTE, ČTĚTE, ČTĚTE

Proč lidé píší? Aby si to někdo přečetl. Ale ne každý píše užitečně, aby čtenář měl zábavu nebo poučení a po přečtení měl pocit, že to nebyl ztracený čas. A proto si vybíráme. Jistě nám má co říci svatý otec Jan Pavel II. ve své knize o lásce duchovní i tělesné, kardinál Ratzinger, dnešní papež Benedikt XVI., v Úvodu ke křesťanství, kardinál Špidlík, kněží Bradna, Pecka, Kubíček, Halík, Koláček, Hobizal a mnoho dalších. V knihách našeho pana faráře Jendy Balíka si zkontrolujeme svůj náhled na mládež s jeho zasvěceným a zkušeným pohledem a třeba získáme i cennou radu.

Pro mládež máme ve fondu knihy, které jsou povinnou četbou. Všechny tyto knihy a mnoho dalších najdete v naší farní knihovně. Máme i přes 1200 zábavných knih všech žánrů. Několik let půjčujeme knihy, které nyní znovu vycházejí, např. Cravenová – „Slyšel jsem sovu zavolat své jméno“, která

skutečně stojí za přečtení. Všechny je najdete v nových seznamech a naše knihovnice vám rády poradí při vybírání. Pro pohodlí našich čtenářů, hlavně těch, kteří špatně chodí do schodů, jsme letos zavedli půjčování knih v neděli i v kavárničce. Pro omezený prostor můžeme nabídnout v kavárničce jen menší množství knih, celý výběr najdete ve 2. patře v knihovně, kde se půjčujete v neděli i ve středu. I v kavárničce máte však k dispozici seznamy, z kterých si můžete vybrat, co byste rádi četli a my rády tyto knihy příští neděli připravíme těm, kteří si pro ně nemohou dojít do 2. patra.

Dostali jsme informaci, že v listopadu má vyjít kniha naší farnice, paní spisovatelky Šulcové. Je určena menším dětem a podobně jako v Karafiátových Broučcích se příběhy odehrávají v přírodě během roku. Kniha má i hezké ilustrace. Byla by vhodným vánočním dárkem. Čtete svým malým dětem, nespokojte se jen s televizí. Můžete si s dítětem o přečteném povídat, tím si rozšiřuje slovní zásobu a bude se mu to dobře hodit při vstupu do školy. A dospělí, když si vyšetří klidnou chvilku na čtení, zjistí, že se uklidnili, odpočinuli nervům a ještě se pobavili nebo se dozvěděli něco nového.

Máme málo času, neplýtvajme jím na bulvár, vždyť nám může být úplně jedno kdo s kým, kam a proč. A předplaťte si Katolický týdeník, je tam opravdu zajímavé a užitečné čtení.

S pozdravem z nemocnice

JaN

● KRONIKA

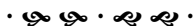

První vzpomínka nás vrací ještě před letní prázdniny:

PRVNÍ SVATÉ PŘIJÍMÁNÍ

První svaté přijímání je moc krásná věc. Pamatujete si ji až do konce svého života. Při našich setkáních jsme se setkali s paterem Balíkem a katechetkou Lídou. Rodiče si zase povídali s paterem Peterem. Rodiče nám doma pomáhali plnit různé úkoly, které jsme dostávali. Součástí toho byla i první svatá zpověď, při které jsme řekli své hříchy, aby nám je Pán Ježíš odpustil. Půl roku jsme se připravovali na tuto chvíli. Při našich setkáních jsme si hráli různé hry a povídali jsme si.

Anička Ungrová

CYRILOMETODĚJSKÁ POUŤ NA VELEHRAD

Drahé sestry a dráž bratři, přátelé pěších poutí!

Rád bych vás seznámil s poutí, která se konala již po pětadvacáté, z Levého Hradce a Nového Jičina a pošesté z Velkého Meziříčí a jiných směrů, na Velehrad. Já sám jsem se zúčastnil podruhé a budu moc rád, dá-li Bůh, a budu se moci zúčastnit i dalšího ročníku poutě.

Poutě začaly na přání a za požehnání pana kardinála Tomáška, který i sám určil úmysly tehdy tři růženců, které se při pouti modlíme, a později byla

ustanovena ještě modlitba růžence Světla. Modlíme se dva růžence dopoledne, v poledne Anděl Páně a další dva růžence odpoledne. Ti zbožnější zvládají ještě modlitbu církve „Breviář“. Mezi růženci je i dost prostoru na osobní rozhovory. Vychází se v únoru z Levého Hradce a Nového Jičína. Po etapách se putuje vždy jednu sobotu v měsíci, výjimečně v sobotu a neděli se zajištěným noclehem a mší svatou. Jde se přes Čechy na Moravu, kde se napojujeme na proud z Velkého Meziříčí, se kterým se putuje celý týden v kuse až na Velehrad. Poutníci z „velkomeziříčského“ proudu nás podle možností doprovázejí i na českých etapách. Přes Čechy je to takové nenápadné putování bez korouhví, vlajek a křížů v počtu zhruba kolem 15 poutníků a jde se většinou bez duchovního otce, po kterém ovšem velice toužíme. S sebou neseme pouze cihlu, Písmo svaté a malinkou papežskou vlajku. Vše v jednom zavazadle, o které se cestou střídáme. Blíž k Moravě, kde jsme více závislí na spojení zpět, se putování někdy podobá maratónu, přesto však to rádi obětujeme, protože pouť není procházka. Česká část je proti moravské zvláštní tím, že se pokaždé putuje jinudy. Na Moravě je pouť perfektně organizována duchovními otci a řadou dobrodinců: máme zajištěn nocleh, stravování, pestřejší společný program (především duchovní) i nezbytné atributy (vlajky, kříže atd.). Počet poutníků je několikanásobně vyšší a na Velehrad nás přichází kolem 700 poutníků z osmi směrů. Každý rok se počet poutníků zvyšuje. Letos přibyli také 3 ze Strašnic. V tak velikém počtu lidí lze také spatřit jevy, které u věřících zaráží, takže si tu lze také v praxi vyzkoušet, jak sami zvládáme Pavlovu Velepíseň lásky z 1. Kor.13. kap; zvláště verše 4-10. Za ty 2 roky mého putování jsme navázali mezi poutníky i poutnicemi pěkná přátelství, která obtíže poutí prověřují a upevňují. Píši vám jen velice stručně o tom, co vše prožíváme, a vás, kdo máte možnost a rádi obětujete svůj čas, své kroky a modlitby, zvu 17. 2. 2007 v 10 hod na Levý Hradec, kde, dá-li Pán, začínáme mši svatou 26. etapu na Velehrad. Etapy jsou dlouhé cca mezi 25 - 35 km, ale vždy je možnost skončit dřív. O tzv. místech úniku jsou všichni poutníci včas informováni. Věkový rozptyl je 7 - 76 let. Letošní pouť byla dlouhá asi 359 km + tzv. technické km (když se zabloudí a pod).

Jaroslav Čech

Pro případné zájemce zde uvádím též kontakty na organizátory:

„pražská“ část pouti:

Libor Gottfried 605 718 128, e-mail: L.Gottfried@seznam.cz

František Reichel 602 614 332, e-mail: f.reichel@volny.cz

Uršula Janků 604 115 907 pevná linka 286 891 447,

e-mail: UrsulaJanku@seznam.cz

„velkomeziříčská“ část pouti:

P.Jan Peňáz 736 529 221, 566 522 101

e-mail: dekanstvium@horacko.com

PODSEDICE

Na prodlouženém víkendu v Podsedicích u Lovosic se nás sešlo 7 rodin, Radka a p. kaplan. Ubytovali jsme se a pak se vyrazilo na nejbližší kopec jménem Hrádek. Za zdolání poměrně příkrého stoupání nám byl odměnou překrásný výhled. Večer byla mše svatá a po ní jsme oslavovali 10leté výročí svatby Moniky a Pavla Slabých (děkujeme zejména za houby na kyselo!!).

Ráno jsme se probudili do mlhavého rána a hned jsme vyrazili zdolat další kopec. Mlha poněkud komplikovala orientaci, ale když mužská část osazenstva dala hlavy dohromady dorazili jsme nakonec k cíli, jímž byla zřícenina hradu Košťál. Kousek pod vrcholem jsme slavili mši svatou a pak už hurá na vlak - večer nás totiž čekal táborák. Opekli jsme buřtíky, zpívalo se a děti se pořádně vyřádily.

V sobotu chlapi vyrazili na Milešovku, kterou úspěšně pokořili. Zbytek osazenstva se věnoval přípravě výrobků na podzimní jarmark. Vyráběli jsme trička, ubrousky, barvili kamínky a sklíčka. Večer po mši svaté si Vláďa připravil duchovní program. Mluvili jsme o modlitbě manželů.

V neděli pršelo a všichni se chystali k odjezdu. Po mši svaté následoval úklid celého objektu, který se poněkud protáhl a tak ti, kteří odjížděli vlakem, měli už poměrně naspěch.

Víkend nás všechny obohatil a děkujeme organizátorce Lídě a těšíme se na další podobné akce. Svobodovi

DRAKIÁDA

Dne 14. 10., v sobotu, byla v Hostivaři. Každý kdo a snažil se ho dostat do nešlo, jelikož nefoukal vítr, pobíhaly a draci je jen ztěžka tak vzlétli všichni draci – létavci i dělal ve vzduchu různé akrobacie, a každý sestavu. Nepobíhali jen děti, nýbrž i tatínkové a s příbuznými. Také rozdávali různé rady, např. co držet, kdy máš co povolit, jak to máš udělat, máš udělat...

Pak zazněl v dáli hlas velké poroty, která všechny svolávala. Děti udělaly půlkruh a každý z nich dostal diplom, dva bonbóny a dráčka na krk. Když se rozdaly odměny dětem, dostali dráčky i tatínkové a maminky. Po ukončení vyhlásování si někteří ještě pouštěli draky a jiní odešli domů. Bylo to super a už teď se těším na další drakiádu!

Kristína Struková

MISIJNÍ JARMARK

...ve znamení králíčka

V neděli 22. října se poprvé v naší farnosti pořádal misijní jarmark, který stejně, jako již tradiční pečení misijních koláčů na 4. neděli postní, měl vykouzlit finanční příspěvek na Papežské misijní dílo dětí. Již několik týdnů předem vyráběli děti i dospělí nejrůznější ozdobné předměty ze dřeva, skla, vosku, papíru. Další zboží na prodej darovali sami farníci. Sortiment byl pestrý. Kvalitní literatura, svíčky nejrůznějších velikostí a tvarů, vyšívané kabelky, polštářky, porcelánové nádoby, obrázky, hračky a spousta dalších hezkých užitečných věcí. Největší pozornost dětí ale poutala drátěná klec s králíčkem zakrslým, ke které byl přiložen návod na jeho chování a taška sena – potrava jistě na týden. To bylo dětského přemlouvání, slibování, škemrání, až z toho musela králíčka brnět hlava. Každý si ho chtěl alespoň pohladit, ti odvážnější pochovat, ale hlavním cílem bylo přesvědčit rodiče, aby si ho mohlo některé z dětí odnést domů. Nepodařilo se! Jarmark byl otevřen celé nedělní dopoledne, odpoledne po divadelní pohádce i po večerní mši svaté. Celkem se vybralo 13 300,- Kč, které byly odeslány na Papežské misijní dílo dětí.

Milan Moc

...a jak to bylo dál?

Získanou hotovost jsem hned ve středu nesla do HVB Bank, kde má Papežské misijní dílo prozíravě svůj účet. Proč prozíravě? Jako jeden z mála peněžních ústavů přijímá mince bez jakýchkoliv poplatků. Toho využil náš pan farář a všechny papírové peníze vámi darované proměnil na cinkající mince. Tašku s třinácti tisíci kovovými korunami jsem si „přehodila“ přes rameno. Podlomila se mi kolena.

„Pane Ježíši, tvůj kříž tě musel tížit mnohem víc než mě těch „pár drobných“, jistě neklopýtnu, neupadnu, ale kdybys mi poslal na pomoc nějakého Šimona, vůbec bych se nezlobila...“

Vydala jsem se z fary na metro.

Najednou slyším: „Lído, Lído, co to vláčíš, počkej, pomůžeme ti“, otočím se - a nevěřím vlastním očím: žádný Šimon, ale Šimůnek!

Maminka Martina Šimůnková s malou Doubravkou v kočárku mi ochotně pomohly odvézt těžkou tašku až k metru.

Bohu díky!

Lída

SCHŮZKY SENIORŮ

Byli jsme osloveni, abychom se s vámi podělili o zážitky z našich setkávání. Sešli jsme se již třikrát pod laskavým vedením katechetky Lídy. Při domácí bábovce nebo koláčích jsme vzájemně představili sebe a tak trochu i své nejbližší. Všichni jsme se shodli na tom, že mnohá úskalí naše i našich rodin řešíme modlitbami a konkrétní příklady svědčily o pozitivních výsledcích.

Při první schůzce jsme pomáhali Lídě připravit dětem různé ozdoby pro charitu. Na poslední schůzce jsme vyslechli zajímavý popis a úryvky z knihy "Bůh je, já jsem ho potkal". Spisovatel André Frossard zde popisuje zázrak svého obrácení a život s vědomím, že Bůh je láska. Toto téma jsme se pak v diskusi snažili rozvinout a srovnávat s nedokonalými představami a současným životem nás věřících.

Vždy při našich setkáních si najdeme čas na společnou modlitbu, kterou některé účastnice doplnily pěkným zpěvem a netradičními modlitbičkami.

Každé druhé úterý v měsíci v 10 hodin jsou ještě volné židle v učebně a proto vás srdečně zveme. Přijďte si na vánoce vyrobit nějaké dekorativní předměty a vyslechnout nebo dokonce přednést nějakou další zajímavou přednášku. Zveme srdečně i ty, kteří nám mohou pomoci či poradit v úspěšném rozjezdu aktivit našich schůzek.

Smolíkovi

Dodatek:

Milí senioři,

z Vašich setkávání se vracím domů plná optimismu, který mi dodáváte svým elánem, aktivním přístupem k životu, svou moudrostí a vzdělaností.

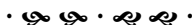
Do důchodu zas tak mnoho času nemám a asi těžko dohoním všechno to, co Vy jste byli schopni stihnout. Moc si Vás vážím a děkuji především Pánu, že mám tu čest se s Vámi setkávat.

Na jaro bych pro Vás ráda zajistila týdenní pobyt v nějakém, pro Vás zajímavém, objektu uprostřed probouzející se jarní přírody. Mám několik typů, přesto budu ráda, pokud přijдете Vy sami s nějakým podnětným návrhem kde by se Vám líbilo. Kdo by měl o pobyt zájem, hlaste se v sakristii, abychom měli představu, pro kolik osob máme ubytování zajistit.

Naše další setkání by mělo být, dá-li Bůh, v úterý 12. prosince od 10 hodin v učebně, tentokrát v duchu blížících se vánočních svátků.

Těším se na Vás všechny i na ty, kteří najdou chuť se k nám přidat a společně posedět.

Lída

FARNÍ ÚKLID

Minulou sobotu v osm hodin ráno propukl již dříve ohlašovaný farní úklid, na který se přihlásila řada z vás. Přišli navíc i další pomocníci, k mému velikému překvapení i šikovní –náctiletí mladíci.

Z lešení se už v pátek odpoledne čistila okna v kostele, reflektory a kříž nad oltářem. Mokrému hadru neuniklo žádné okno, dveře, kuchyňka, kůr, sakristie, ba ani zpovědnice. Zklamal snad jen čistící stroj na podlahu, který okamžitě nahradily rejžáky. Odnesla to nepochybně bolavá záda, dnes už, doufám, nikdo bolestí neskučí. Netušila jsem, kolik další špíny bystré oči brigádníků odhalí a okamžitě zlikvidují. Suterén fary byste také nepoznali, pro malé děti tu máme dokonce barevně vymalováno. Otec Peter se pohotově zhostil role kavárníka a moc se mu to líbilo.

Děkuji a modlím se, aby Pán pomoc vás všech zúčastněných odměnil.

Lída

IDEÁLNÍ KNÍŽKA PRO MLADÉ I PRO JEJICH RODIČE

Dojmy z prezentace a autogramiády knihy P. Jana Balíka “Máš na víc!”

Dlouho do noci zářily v úterý 7. listopadu výkladní skříně knihkupectví „Paulínky“ v Petruské ulici. Uvnitř se totiž konala prezentace právě vydané knihy „Máš na víc!“, kterou napsal náš pan farář Jenda Balík.

Poměrně malé prostory prodejny, jak se říká, „praskaly ve švech“, věrní čtenáři zaplnili knihkupectví, že by špendlík nepropadl. Přišli farníci strašničtí, také řada věřících z farnosti v Praze - Kunraticích, kde otec Jenda deset let působil. Mezi přítomnými přešlapovalo i několik kněží - přátel a spolupracovníků našeho pana faráře. A jak bylo v proslovehch řečeno, někteří z nich se na vzniku nové knížky také podíleli.

Malá brožurka „Máš na víc!“ shrnuje vlastně mnohé přednášky otce Balíka, které on pilně a s radostí už snad desítky let přednáší mladým. Jak známo, otec Balík rád a pravidelně pořádá různá tematická setkání pro „náctileté“, probírá s mladými řadu zajímavých tematických okruhů. Tentokrát poprvé bylo něco z těchto jeho promluv zachyceno také písemnou formou.

Působivé jsou už první kapitoly knihy, které jsou vlastně určitým shrnutím a opakováním učení Katechismu - hovoří se zde o Bohu, o dědičném hříchu, o odpuštění a svátosti smíření, o lidské svobodě a o úkolech a smyslu církve... Z hlediska teologického celou knihu recenzoval ThLic. Bohumil Kolář.

Další kapitoly přinášejí pak určitý vhled do zákonitostí psychologie a naznačují, jakým způsobem může člověk poznávat sám sebe, svou „výbavu na cestu“ - svoje přednosti i chyby. Tato část textu byla konzultována s odborníkem, psychologem PhDr. Jaroslavem Šturmou. Velmi cenné jsou

stručné a výstižné definice často užívaných pojmů, např. pud, cit, intuice, srdce člověka, vůle, ctnost, apod.

A pak už přichází hlavní téma celé knihy, tedy zamyšlení o zušlechtování sebe sama, o sebevýchově.

Zde se naplno připomíná výzva zmíněná už na začátku: „Máš na víc!“. Není ovšem zdaleka určena jenom mladým. Spíš se ukazuje, že promluvy, určené primárně mládeži, jsou naléhavě aktuální i pro střední věk i pro dříve narozené. Aby knížka byla ještě zajímavější, celý text prokládají skvěle vybrané citáty z díla velkých křesťanských světců, spisovatelů, myslitelů.

V Božské komedii vkládá Dante do úst anděla větu, která je určena duším vstupujícím do očištění: „Ó lidé, kteří jste se narodili, abyste vzlétli, tak snadno jste upadli do hříchu!“ - Lidské bytosti jsou nevyzpytatelné. Dobře tuší, co jim pomůže ke štěstí, a přitom se tak snadno nechávají svést z cesty. „Jak to, že lidem stačí tak málo svobody, a tudíž i tak málo štěstí?“ (P. Ladislav Kubíček)

Kdo slyšel někdy přednášky otce Balíka, vzpomene si, že k jeho oblíbeným patří také téma „Dar rozlišování mezi dobrem a zlem“, nebo mezi mladými zvláště populární přednáška „Vztah chlapec - dívka“. Proto jsou na konci knihy připojeny ještě kapitoly o rozlišování myšlenek, o hříchu, a kapitola o lásce a o mezilidských vztazích. Asi právě ta poslední kapitola bude zřejmě pro mladé nejatraktivnější.

Máme tedy před sebou novou knížku - příručku, v níž je shrnuto mnoho rad pro mladé, jejich rodiče, vychovatele... Nabízí se zde souhrn toho všeho, co se my starší snažíme s větším či menším úspěchem mladým předávat pro život. Hledáte-li vhodnou knížku pro poučení, která by mohla být i vánočním dárkem, jedna taková se vám právě tady nabízí! K dostání je stále v sakristii.

Ani vlastně nemám pocit, že by v knížce snad něco scházelo, je tam zřejmě všechno, v obdivuhodné

stručnosti je uvedeno všechno podstatné. A kdo se zajímá o podrobnosti k nějakému problému, najde na konci knihy odkazy na bohatou doporučenou literaturu.

Nezbývá tedy než popřát nové knížce hodně úspěchů na cestě ke svým čtenářům. Mladým se ta knížka může stát spolehlivým průvodcem, starším přinese povzbuzení. Mám z ní prostě radost. Kéž je přijata a pochopena s láskou a pečlivostí, a kéž přinese lidem mnoho dobra a pokoje. -av-

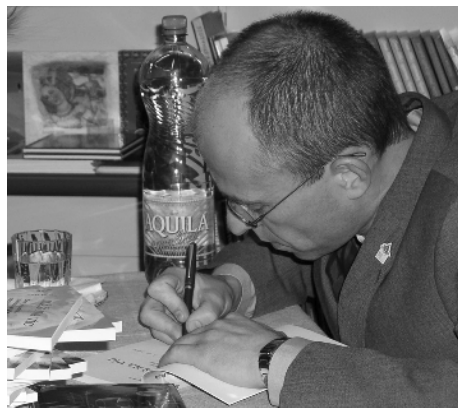

Foto: Paulínky

● TVÁŘE FARNOSTI

Zpověď pastoračního asistenta

Na našem, ještě se snad stále dá říci „novém“, pastoračním asistentovi Jiřím Hrdém mě zaujaly dvě věci – jeho příjmení, za svobodna jsem byla Hrdá, a to, že přeložil „Deníček“.

Jenže to bylo vlastně vše, co jsem o něm věděla, když jsem ho žádala o poskytnutí „informací ze soukromí“, o rozhovor. Tedy předala jsem napsané otázky a v klidu čekala na odpovědi. Ovšem to by tázaným nesměl být „muž pera“. Jiří tu něco přidal, jinde přehodil a výsledkem je následující literární dílko.

Jiří, vím, že nejsi ze Strašnic, máš to k nám celkem daleko. Jaké „tamtamy“ tě k nám dovedly?

Bydlíme s manželkou ve Stodůlkách. Tamtam zazněl ústy hudebníka a literáta Honzy Vrkoče, v Karmelitánském nakladatelství v Dejvicích, kde jsem dokončoval práci na překladu knihy „Faustyna neobyčejně obyčejná.“ Honza se zeptal, jestli nevím o někom, kdo by chtěl dělat ve Strašnicích kostelníka. „Vím, já.“ Ale byl jsem přijat jako pastorační asistent.

Co tě k překládání z polštiny přivedlo?

Nerozvážnost mládí.

Pocházím z Vysočiny, z vesničky Ohrazenice u Jaroměřic nad Rokytnou. Od dětství jsem hltal literaturu. Přes Shakespeara jsem se dostal k četbě Nového zákona. To bylo na střední nábytkářské škole. Najednou jsem zjistil, že v Bibli je všechno to, co jsem v knihách hledal. A to jsem vyrůstal v tradiční katolické rodině! Tak jsem se rozhodl, že se stanu svatým. Protože jsem neznal 2. vatikánský koncil, jmenovitě větu, že všichni jsme povoláni ke svatosti, spojil jsem si svatost s kněžstvím. Tak jsem se poněkud složitě, brzy po revoluci, dostal do Polska do Krakova na jezuitskou filozofickou kolej Nejsvětějšího Srdce Ježíšova.

Sv. Faustyna Kowalská žila právě v Krakově, že?

Ano, jezuité jsou zpovědníky sester Kongregace Matky Božího Milosrdenství v Lagiewnikách, kde ona žila, a kde jsou její ostatky.

Tam jste se dohodli, že její „Deníček“ přeložíš do češtiny?

Ne. Až po návratu do Čech jsem upadl do netrpělivosti, že kniha u nás pořád nevychází. Napsal jsem sestřám, které mezitím už přišly do Čech, jestli můžu s překladem nějak pomoci. „Vás nám snad poslalo samo nebe...“, odepsala mi představená. Nemohly najít překladatele, který by byl rodilý Čech

s teologickým vzděláním a žil nějaký čas v Polsku; tyhle podmínky si kongregace pro překladatele Deníčku stanovila.

Na mě tato kniha velmi duchovně působí, řekla bych tedy překlad je dokonalý. Ale přece, měl jsi dojem, že některé místo nemůžeš úplně výstižně přeložit?

Teologové o něm říkají „je to perla mystiky“. Přitom je psaný úplně prostě. Obraz Ježíše podle Faustyny má hluboký teologický obsah. Učí nás důvěře k Ježíši. To je základ. Církev zavedla svátek Božího Milosrdenství – v neděli po Velikonocích. A příslib, že dostaneme cokoliv, oč budeme v hodinu Božího milosrdenství prosit pro Ježíšovo utrpení, ten trvá. Korunka k Božimu milosrdenství má také v sobě zvláštní sílu.

Nepodařilo se mi dokonale přetlumočit Ježíšova slova Faustyně, že On sám je přítomný ve zpovědnici. Knězem se jen jakoby zahaluje, odívá.

Kdo z tvého blízkého okolí (z rodiny, přátel) na Tebe měl (má) velký vliv, na koho opravdu dáš?

Za vlády rudého draka například mamčin bratr navzdory výhrůzkám odmítl spolupráci s StB. Šel do vězení. Díky Bohu po dvou letech přišla amnestie.

Otec trpěl v komunistickém žaláři téměř 8 let za velezradu: roznášel letáky „Chceme svobodné volby pod dohledem OSN“. Bylo mu tehdy 22 let. Přesto dokázal odpustit.

Člověk asi dá nejvíc na toho, kdo ho miluje a koho sám má rád. Kromě rodičů a kmotrů nemůžu proto zamlčet ženu Annu a svého staršího bratra ve víře - otce Montforta.

Kde jsi poznal svoji ženu?

Ač jsme oba chodili do kostela sv. Ignáce, seznámili jsme se na pouti do Medžugorje. Cítil jsem, že mi chybí nějaká milost a jel jsem si tam pro ni.

A kdo je otec Montfort?

Pochází z Nigérie. Je mu 49, vypadá ale na 30: štíhlý, prostě pěkný černoch. Založil Katolické společenství Dvou Srdcí Lásky Ježíšova a Mariina. Přijal jako Boží dar modlitbu Dvou Srdcí Lásky. Rád bych se s Vámi o ni podělil:

„Ježíši! Maria! Miluji Vás. Smilujte se nad námi. Zachraňte všechny duše!
Amen.

(10x, jako růženec).

Ó Srdce lásky!

Ó Srdce navždy spojená v lásce!

Dejte mi schopnost stále Vás milovat a pomáhajte mi, abych mohl naučit druhé Vás milovat.

Ó Ježíši, vezmi mé ubohé, zraněné srdce k sobě a nevracej mi je, dokud se nestane planoucím ohněm Tvé lásky. Víím, že si nezasloužím být u Tebe, ale vezmi mě k sobě a posvět mě v plamenech své lásky. Vezmi mě k sobě a nalož se mnou, jak se Ti v Tvé dobrotě líbí, vždyť Ti zcela náležím. Amen.

Ó Ježíši, čistá Lásko, svatá Lásko!

Protkni mě svými šípy a nechej stékat mou krev do ran Neposkvrněného Srdce Tvé Svaté Matky. Ó Neposkvrněné Srdce, Srdce Matky, sjednoť mě s Nejsvětějším Srdcem Tvého Syna.

Ó Srdce lásky, darujte život a spásu, slávu a lásku. Amen.

Ó Ježíši! Ó Maria!

Vy jste Srdce lásky. Miluji Vás. Vezměte mě v sebe. Vám patří má úplná oddanost. Amen.

Ó Srdce lásky!

Vezměte mě v sebe. Vám patří má úplná oddanost. Amen.“

Vyzkoušejte ji jako recept na svatost! Mám v zásobě ještě jeden, z kuchařky P. Josipha Billa. Ten se zabýval tím, jak se z „obyčejných“ lidí stali svatí. Přišel na velice prostou věc: Četli Bibli a dělali, co je tam napsáno. „Nic víc není třeba,“ říkal.

Když jsi u těch receptů, Jiří umíš vařit, pomáháš doma?

Manželka říká, že některé mé pokusy silně připomínají pohádku „Jak vařili pejsek a kočička.“ K mým průkopnickým počinům patří sušenky podle svaté Hildegardy a špaldový chléb. Jsem ale rád, že už teď můžu dělat jen ty pomocné práce v kuchyni nebo luxovat, mýt nádobí a pečovat o andulky a kanárka.

Recept na špaldové sušenky (na nervovou slabost)

„A když někdo jí muškátový oříšek, otevře mu srdce a pročistí smysly a dobrým teplem a svou jemnou silou mu zajistí dobrý rozum.“

Mletý muškátový oříšek 45 g, mletá skořice 45 g, mletý hřebíček 10 g, jemná špaldová mouka 1000 g, třtinový cukr 300 g, máslo 500 g, 4 vejce.

Koření se promíchá, smísí s moukou a přidají se ostatní přísady. Z toho se vypracuje těsto a nechá odpočívat nejlépe přes noc. Těsto se vyválí a vykrajují se sušenky. Péci při 180°C, 5 - 8 min. Denně bychom měli jíst 4 – 8 sušenek, podle jejich velikosti.

(z knihy Svatá Hildegarda a její léčebné metody)

Čeho si u žen nejvíc vážíš?

Pokory. Líbí se mi, když mají rády Pannu Marii.

A u mužů?

Když jsem byl kluk, byli mým ideálem dokonale se ovládající indiáni. Teď jsem fascinovaný P. Montfortem: ta jeho spontaneita! K lidem se chová zcela přirozeně, jako ke svým bratřím a sestrám. A jeho srdce! Vyzařuje tolik lásky a je tak otevřený všem lidem. Byl jsem fascinovaný, jak na sobě nedal znát únavu a pomáhal radou těm, kteří za ním přicházeli s problémy, podle mě neřešitelnými. „Takhle by se choval Ježíš,“ napadlo mě.

A jak se Ti v manželství daří uskutečňovat tvoje rozhodnutí pro svatost?

To je otázka na tělo. To by měla spíš odpovídat manželka. Po pravdě řečeno, letos v říjnu už jsem přestával doufat, že se mi to někdy podaří. Ale na exerciciích v Koclířově s P. Montfortem mi Ježíš uzdravil srdce. Věřím, že Pán Bůh může všechno.

Jakou knihu by sis vzal na pustý ostrov?

Já bych nemohl žít na pustém ostrově. Bez manželky už vůbec ne. Otec Bill říká, že nečte už jinou knihu než Bibli. Tam je všechno. Kdybys dovolila, vzal bych si k ní ještě Mariinu Legii. (A pod stromeček bych chtěl Eliase Velly Život v Duchu svatém). A manželce bych do kufru na pustý ostrov přibalil G. Weigela Svědek naděje, Griniona z Montfortu O pravé oddanosti Panně Marii.

Jaká hudba, jaký film tě dokáží oslovit?

Teď nemám na poslech čas. A to v Jaroměřicích složil F. V. Míča první českou operu „O původu Jaroměřic“. Městečko tuto tradici udržuje. Na hudebním nebi mého otce trůnil Beethoven, pak Mozart, Bach... Takže mám rád vážnou hudbu, z naší nejvíc Antonína Dvořáka. Mám rád hudbu k oslavě Boží. Třeba Petra Ebena. Písničky od srdce: Petra Lutku, některé krásné písně Karla Gotta. V Medžugorji jsem zažil nádherné houslové sólo pro Ježíše v Eucharistii. Hudba na pravém místě! Letos jsem byl na Musica Sacra v Rakousku i na 1. mezinárodním festivalu I. Reimanna, na úchvatném poutním místě Vambeřicích. Ale já i rád zpívám. (Ne vždycky se podaří.)

Spíše než do kina, jdeme s manželkou do divadla: Nabucco, Návštěvník...

Jak se cítíš v nynějším zaměstnání?

Pro mě je to úžasné bohatství. Být blízko eucharistického Ježíše. Spolupracovat s P. Jendou, Peterem, s Lydií a vámi všemi na dobrém díle...

Jsi spokojen?

Nejsem, hlavně sám se sebou. Prosím vás všechny o modlitbu. Věřím, že Bůh má s každým z nás svůj plán. Křtem jsme zapojeni do úžasného dobrodružství, do Božího plánu spásy.

Výsadní místo v něm patří Panně Marii. A ona řekla: „Vy jste pro mě důležití. Bez vás nemohu uskutečnit svůj plán.“

Spoluprací s Boží vůlí plníme svůj úkol zde na zemi. Bojujeme. A není to vždy snadné zůstat v tom duchovním boji v lásce, jak si přeje Ježíš.

Máš nějaké životní heslo?

Po Kocliřové s P. Montfortem už jen: Ó Ježíši, ó Maria! Ó Srdce Lásky.

Co dodat...

Děkuji za skvělou spolupráci.

Marie Mocová

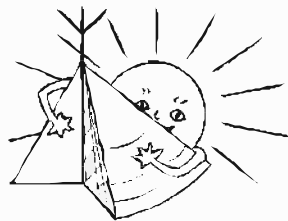
● DĚTEM

Milé děti,

víte, že letos máme nejkratší advent ze všech adventů? Dnes je první adventní neděle, pak druhá, třetí, na čtvrtou adventní neděli připadá zároveň i Štědrý večer, a hned v noci slavíme narození Pána Ježíše, nebo-li Vánoční vigílii.

Na hledání Pána Boha, jak pro nás napsal otec Jan ve své pohádce „O Klárce, co uviděla Pána Boha“, máme tentokrát opravdu málo času.

Abyste se během vánočních prázdnin snad náhodou doma nezačaly znovu handrkovat, škádlit a všelijak pošťuchovat a všechno si hned nepokazily, nabízím vám, jak se můžeme prostřednictvím farních internetových stránek domluvit na společném prázdninovém programu.

Naši webmasteři nám na to totiž založili stránky

<http://www.farnoststrasnice.cz/forum.php>

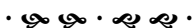
Otevře se vám Diskusní fórum, zde si najdete rubriku Děti. Pro případné psaní vašich skvělých nápadů ještě potřebujete znát heslo, které je: **nepomuk**

Podle vašich návrhů a podle počasí se domluvíme, co zajímavého společně podnikneme. Bruslení na přehradě, hokej, výlet do přírody pěšky nebo na běžkách, návštěva betlémů v pražských kostelích, kino, můžeme se sejít na faře a hrát různé hry. Zapojit se mohou i dospělí, kteří by nám případně mohli pomoci s organizací - budu moc ráda.

Konečnou verzi ohledně srazu, místa a času jednotlivých akcí si zde každý může pohotově najít a podle chuti se přidat i se svými kamarády, samozřejmě se souhlasem rodičů. Děti, které nemají možnost na internetu zjistit, co se bude podnikat, mi mohou zatelefonovat a já všem ráda podám potřebné informace. Vaši rodiče většinou mé telefonní číslo znají, lze ho také zjistit na faře.

Tyto stránky byste podobně mohly využívat i kdykoli během roku a domlouvat se mezi sebou. Jistě máte spoustu zajímavých nápadů, jak spolu příjemně strávit volný čas, ale opět připomínám, vždy se souhlasem rodičů!

Milé děti, přeji vám i vašim rodičům požehnané vánoční svátky s kupou dárků pod stromečkem, ale nejvíc ze všeho nám všem přeji, aby Pán Ježíš mohl opravdu vstoupit do našich srdcí.

Lída

A teď už tiše, začíná pohádka (a nejen pro děti):

O Klárce, co uviděla Pána Boha

Klárka žila spolu se svými rodiči a dvěma staršími sestrami v jedné malé vesničce uprostřed lesů. Mnoho dětí tam nebydlelo, a tak byla většinou odkázaná na společnost svých starších sester. A jak to tak bývá mezi sourozenci, ne vždy to bylo jednoduché. Dvě starší sestry – už asi proto, že byly dvě – se občas proti té mladší domluvily a nechtěly si s ní hrát nebo, když už ji do hry přece jen vzaly, ji zase nikdy nenechaly vyhrát. Klárka jim samozřejmě nic dlužna nezůstávala. Zase na ně všechno žalovala rodičům, nic se jí nechtělo jim ze svých věcí půjčit nebo se jim potají snažila všechno oplatit nějakým naschvalem. Všechno to sice byly drobnosti, ve skutečnosti se měly velmi rády, ale přeci jen to dokázalo doma občas vzbudit docela znatelné rozladění. Rodiče napomínali, domlouvali, ale, jak tomu také bývá, mnoho úspěchů neměli.

A přišla zima a s ní i začátek adventu. Jako každý rok kázal pan farář v kostele o tom, jak Pán Ježíš přišel na svět, jak se na jeho konci na něj ve slávě zase vrátí, a jak by měl v adventu přijít do srdcí lidí. K tomu že je potřeba Pána Boha všude hledat, aby mohl do toho srdce přijít. Klárka toto kázání už dobře znala, líbilo se jí, ale nikdy nevěděla, kde Pána Boha najít a jak to udělat, aby přišel do jejího srdce. Vždyť ho na vlastní oči ještě nikdy neviděla a ani nevěděla, jak se to vlastně pozná, že je to on.

I stalo se, že právě tehdy dvě starší sestry odjely do vzdáleného města, aby se něčemu přiučily u své tety, která tam měla krejčovskou dílnu. Bylo rozhodnuto, že tam zůstanou až do vánoc. Klárka byla sice smutná, že odjíždějí na tak dlouho, ale zároveň se před ní otevřela vidina celého

adventního měsíce bez handrkování, dohadování, žalování a všeho toho, co si navzájem se sestrami prováděly. A protože ve vesnici bylo jiných dětí skutečně málo, rozhodla se, že využije volný čas tím, že zkusí přijít na to, jak je to s tím Pánem Bohem.

První, koho jí napadlo, že se zeptá, byl pan farář. Jednoho odpoledne si dodala odvahy a zabouchala na dveře fary. Pan farář jí otevřel, pozval dál, aby se ohřála, a zeptal se, co jí trápí. „Kde mám hledat Pána Boha?“ zeptala se. Kněz se usmál a mírným hlasem odpověděl, že všude, ale že má nejprve začít v kostele. Klárka se zaradovala, že je to tak jednoduché, a sotva se rozloučila, šla to hned zkusit. Vběhla otevřenými dveřmi do kostela, ale ať se dívala, jak se dívala, bylo všechno stejné jako jindy. Oltář, lavice, obrazy i všechno ostatní bylo na svých místech a Pán Bůh nikde. Klárka byla celá zklamaná. Sice věřila, že tam někde být musí, ale vidět se jí ho nedařilo. A tak po nějaké chvíli odešla smutná domů.

Druhým člověkem, kterého se rozhodla zeptat, byl pan učitel ve vedlejší vesnici, kam chodila do školy. Následujícího dne na něj počkala po vyučování a zeptala se ho. „Zkus se zaposlouchat do toho, co čteš v Bibli,“ odpověděl po chvíli přemýšlení. Klárka se radostně rozběhla domů a první, co udělala, bylo, že vyndala z knihovničky svou dětskou Bibli, co dostala od babičky, a začala číst. Ale ať četla, jak četla – a strávila tím celé odpoledne – všechny příběhy jí připadly už dobře známé a stejné jako jindy. I zde chtěla věřit, že Pán Bůh k ní nějak mluví, ale neslyšela ho.

Když celá posmutnělá seděla pak u večeře, zeptali se jí rodiče, zda se jí něco nestalo. Odpověděla, že nic, ale že neví, kde má najít Pána Boha, že ho už hledala v kostele a v Bibli, že ví, že tam je, ale že ho nějak neumí vidět ani slyšet. Tatínek se usmál, že musí přeci být trpělivá, že všechno chce svůj čas, ale ať ještě zkusí Pána Boha hledat na tváři druhých lidí. Vždyť přeci sám nám řekl, že chce v srdcích lidí bydlet.

Klárka tomu sice moc nevěřila, že se jí ho podaří najít, ale přesto ráno odcházela do školy o poznání radostněji než jindy. První, co udělala, když někoho potkala, bylo, že si bedlivě prohlédla jeho obličej. Když však zjistila, že spolužáci nejsou jiní než kdykoli předtím, že Pána Boha, jak ho znala z obrazu v kostele v jejich tváři tedy opravdu nevidí, začala mít chuť své snažení okamžitě vzdát. Zbývala jí ještě ale jedna poslední naděje. Nedaleko od jejich domu byla hájenka, kde bydlel starý hajný, o němž se říkalo, že je nejmoudřejší v celém kraji. A tak si řekla, že to ještě naposledy zkusí a po škole se tam také vydala. Našla ho na zahradě, jak štípe dříví, a položila mu svou obvyklou otázku. Hajný se jí zeptal, kde už všude hledala. Když odpověděla, že v kostele, na stránkách Bible a ve tvářích lidí, zeptal se, zda už hledala v lese a na loukách. Po pravdě odpověděla, že ještě ne, ale že to zkusí. Starý pán jí popřál mnoho štěstí a ještě poradil, že se může zeptat stromů, jak

to s tím Pánem Bohem je, kdyby ho nemohla najít. Klárka se jen stavila doma pro teplé rukavice a kožešínové boty, protože všude byla spousta sněhu, a vydala se do lesa. Hledala všude; na stromech, v křovinách, na loukách, ale Pána Boha stále ne a ne potkat. Nakonec si vzpomněla na hajného radu a začala se ptát stromů, zda ho někde neviděly. Stromy se nejprve trochu zlobily, že je budí ze zimního spánku, ale nakonec jí všechny shodně odpověděly, že ano a jak je to možné, že ona ne. Jen ať se prý lépe dívá. Klárka se ale opravdu snažila a pořád nic. A stromy jí také žádnou jinou radu nedaly a odebraly se opět ke svému zimnímu spánku. Protože už byla celá promáčená a unavená a navíc se také začalo smrákat a blížil se večer, rozhodla se, že už hledání nechá a vrátí se domů. Celá uplakaná se zavřela ve svém pokojíku. „Pán Bůh asi není, když ho nemůžu najít,“ myslala si. „Buď není a všichni, kteří říkají, že je, si jen vymýšlejí, nebo je, a pak mne nemá vůbec rád, když se mi tak schovává.“

Advent uběhl a přiblížily se vánoce. S nimi nadešel i čas, kdy se měly od tety vrátit obě starší sestry. Onoho dne se sice už nešlo do školy, přesto maminka vzbudila Klárku časně z rána, protože bylo potřeba, aby jim došla naproti k vlaku. Moc se jí nechtělo, přesto poslechla, ustrojila se a vydala na zastávku. Cestou, jak tak šlapala po zasněžené cestě, přemýšlela, jaké to asi zase bude, až budou doma všechny pohromadě. Na jednu stranu se na sestry těšila, měla je přece ráda, ale zároveň viděla znovu všechny naschvály, všechno dohadování a žalování, které je znovu čekají. Také si začala vybavovat všechno to, co svým sestrám nestihla odplatit, než odjely. A jak tak přemýšlela a vypočítávala, tu ji najednou napadlo, jaká je to vlastně škoda, že jsou na sebe takové a jak by bylo hezké letošní vánoce prožít bez hádání. Jenže to pochopitelně nezáleží jen na ní. Jediné, co ji napadlo, že by pro to mohla udělat, je to, že svým sestrám nic odplácet nebude; ani to, co jim dluží, ani to, co jí případně ještě provedou. Klárku potěšilo, jaký to dostala nápad, a umínila si, že to zkusí. A s tímto předsevzetím došla na zastávku.

Dlouho nečekala a přijel vlak. Z něj vystoupily obě sestry obtěžkané velkými taškami. Klárka se s nimi přivítala a nabídla se, že jim pomůže a něco jim vezme. Starší děvčata to s radostí uvítala a všechny odešly společně domů. Už cestou se obě sestry snažily Klárku nazlobit. Ta ovšem byla jako vyměněná a vůbec jim jejich škádlení neoplácela a jen se srdečně smála. Sestry to ještě nějakou chvíli zkoušely, ale když viděly, že se Klárka asi opravdu vyprovokovat nenechá, ještě dříve než došly domů, toho nechaly. Toho dne už nepadlo mezi nimi ani jedno ošklivé slovo. Rodiče se tomu divili, protože na takový klid nebyli nikdy zvyklí, ale rozhodně z toho měli velkou radost. Klárka po dlouhé době opět usnula spokojená, že se jí aspoň něco podařilo.

A nastal štědrý den. Klárka se probudila jako obvykle, umyla se a šla na snídani. Maminka uvařila kakao, tatínek připravil vánočku s máslem,

všichni byli slavnostně oblečení. Přes den se připravoval vánoční stromeček, dokončil poslední úklid, uvařilo se a po štědrovečerní večeři, čtení z Bible, zazpívání koled a rozdání dáreků se všichni vydali do kostela na půlnoční. Všechno bylo úplně stejné jako každý rok. Přesto se Klárce zdálo, že je vše nějaké nové a jiné. Všichni a všechno jakoby ožilo a bylo mnohem radostnější. Celý den nevěděla, čím to je, ale vůbec ji to netrápilo, protože měla velkou radost, že tomu tak je.

Když přišli do ještě zpola ztemnělého kostela – jen betlém s vyřezávanými a malovanými figurkami byl celý osvětlený – sedli si na své obvyklé místo v jedné ze zadních lavic. Byl ještě čas, takže se každý mohl pohroužit do svých myšlenek. Klárka se zadívala na rozsvícené jesličky a v tu chvíli si ke svému nemalému překvapení uvědomila, že už vlastně vůbec nepochybuje, že je v kostele Pán Bůh. Zároveň jakoby se jí rozsvítilo v mysli a došlo jí, že není jen nyní zde, ale že ho dnes potkávala vlastně od chvíle, co se probudila. Ne že by ho viděla, to ne, ale co jiného mohl být ten hlas v srdci, který jí říkal, že to je on, kdo je za tváří jejích sester a rodičů, že to je on, kdo k ní mluvil, když četli z Bible vyprávění o narození Pána Ježíše, že to je on, kdo je obklopoval a zahříval radostí, když šli ve sněhu a mrazu do kostela, že to je on, který je všude kolem ní a v ní, a že bez něj by nebylo vůbec nic, a že o tom všem nemůže být nejmenších pochyb. Nemohl to být nikdo jiný než Pán Bůh sám. Jen jí bylo divné, proč ho neviděla dřív, když ho tak hledala. A tak nyní, když si byla jistá, že Bůh odpoví, se ho zkusila zeptat.

A Bůh odpověděl: „Klárko, vždyť já jsem tam všude byl, ale byla jsi to ty, která jsi mne neviděla. Já jsem s tebou i s ostatními lidmi pořád, ale jsou to lidé, kteří mne nevidí, jako jsi mne neviděla ani ty.“

„A proč tě lidé nevidí a ani já jsem tě neviděla?“ Odvážila se znovu Klárka.

Bůh se usmál a vlídně odvětil: „Vzpomeň si, kdys mne začala vidět, a pochopíš.“ A v tu chvíli Klárka skutečně pochopila. Bylo to přeci dnes ráno, poté, co se včera rozhodla, že už nic svým sestrám nebude odplácet, že na ně nebude žalovat a nebude se s nimi stále o něčem dohadovat, a co to také podle svého předsevzetí učinila. Vždyť od okamžiku, co se dnes probudila, se všechno jakoby proměnilo a všude tam, kde před tím mamě hledala, se najednou Pán Bůh objevil. Klárka pochopila, že to bylo právě všechno to nepěkné, co chovala ve svém srdci vůči svým sestrám, co jí nedovolovalo vidět Boha dřív, že to byla její zloba, která jí zaslepila oči. Zloba je jediné, přes co Bůh být viděn nemůže. Pochopila také, proč to byly právě stromy, které Boha viděly; protože neumí být zlé.

A tak pro Klárku skončil advent a začaly vánoce.

To byla krásná pohádka, otče Jane, děkujeme!

Co se chystá

♥**Mikulášská nadílka** - hned toto úterý 5. prosince od 17 hodin ve farním sále, balíčky pro děti označené jménem odevzdejte v šatně v suterénu

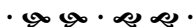
♥**Tříkrálová sbírka** - o víkendu 6. a 7. ledna. Hledáme nové koledníky i dospělé jako doprovod, podrobnosti najdete včas na nástěnce

♥**Masopustní karneval** - v sobotu 10. února od 15 hodin v tělocvičně školy Brigádníků. Čekají nás hry, soutěže a odměny, zvláštní odměna pro tři nejlepší masky

♥**Jarní prázdniny** na Mariánské v Krušných horách pro děti od 7 do 14 let, které lyžují (běžky nebo sjezdovky).

Odjezd v sobotu 17. února v 8 hodin od fary autobusem, návrat v sobotu 24. února odpoledne před faru - bude včas upřesněn. Cena 2500,- Kč + vleky.

Přihlášky si můžete vyzvednout v sakristii, vyplněné odevzdejte tamtéž nejpozději do konce ledna, kdy již budou k dispozici podrobnější informace. Kapacita chaty je omezena!

● ROZJÍMEJME...

...na prahu Adventu, přede dveřmi Vánoc, rozjímejme o lásce Boha a lásce lidí...

...budou požívat míru, neboť jeho moc se rozšíří až do končin země.

On sám pak bude pokojem.

Mich 5, 4

Listí opadlo, ovoce a zelenina jsou uskladněny, víno a švestky vytrvale kvasí, zima a chlad plíživě pronikají jakmile vyhasnou kamna. Slunce se na několik hodin rozběhne po obloze jakoby utíkalo před mlhou, oblaky deště a sněhu, až se v pozdní odpoledne skryje do tmy... Do tmy se kterou zápasí všudypřítomné osvětlení... snaha osvětlit, prozářit tmou, nesouvisí jenom s potřebou vidět na svět, vždyť nejedna „citlivá duše“ se s námahou ubrání pocitům smutku a skleslosti s krátkými se dny a prodlužující temnotou noci. Samotný viditelný svět přírody s nadcházejícím podzimem a zimou nějak zrcadlí vnitřní lidskou zkušenost s nejistotou, strachem a temnotou, jež se vkrádá do srdce. Jak dobře známe scénář, který se opakuje stejně neúprosně jako střídající se roční období...

Nemohu se dlouho bránit myšlence, že Boží láska - přátelství, ze kterého se těšil Izrael, bylo vždy znovu rozmetáno jeho nevěností, modloslužbou, a pak následovalo sice tísnivé, leč naděje plné *očekávání slíbené záchrany*. Myslím, že se nepletu, když vnímám onen čas *očekávání*

spásy jako dobu milostí, kterou Bůh dopřává člověku, aby přemýšlel a leckdy podstoupil uzdravující pokání, aby na příště s větší odvahou a trpělivostí zachoval věrnost svému Příteli.

A vlastně jinak tomu není ani v našich vztazích, které navazujeme mnohými tenkými vlákny a složitými uzlíky v situacích, které si jen stěží můžeme naplánovat... Když už se zdá, že pouto přátelství je pevné a samozřejmé - třeba jako mezi členy rodiny, příbuznými, letitými přáteli, stejně jako v prostoru smlouvy s Hospodinem, stačí samolibé ostré slovo, jednání a názory z pozice přesvědčení, že jsem vyšplhal výš než ostatní a tedy můj rozhled je zaručeně lepší... Pak se společná síť trhá a nezbývá nic než tichá domácnost a chladné plnění závazků a povinností. Prostředí se stává studené, sychravé - opadává listí, jímž strom dýchal... až se vše pokryje sněhem a mráz zmaří každý pokus o život...

Tak nějak si představuji důsledky zla a hříchu, které se dotkly prvních lidí, a které se vždy v nové situaci opakovaly v dějinách Izraele a v životě každého z nás způsobují jakési podzimní umírání a mrazivou strnulost. Představuji si, že ony krátké dny vybledlého slunce jsou viditelným darem znovu prožívat *očekávání přicházejícího* času plného naděje na záchranu, že situace rozdělení, nepřátelství, nepotrvá věčně...

Snad právě tato znamení a proroctví posilovala celé generace, aby vytrvale očekávaly jistou naději, že se blíží dny, kdy Hospodin splní sliby, které dal Izraelovu a Judovu domu, že vzbudí Davidovi zákonitý výhonek, který bude uskutečňovat právo a spravedlnost na zemi (Jer 33,14). Boží příkaz snížit každou vysokou horu a vyplnit údolí na rovnou zemi (Bar 5,1-9) nás učí co dělat - jak prožít období *očekávání*, abychom kráčeli bezpečně k Boží slávě a v každém čase posilovali ochabující ruce připravující příchod Mesiáše (Sof 3,17).

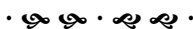
Advent - přicházení - znamená především: Abychom mohli přijít k cíli, musíme začít *přicházet* - obnovit a znovu hledat cesty po malých či velkých zemětřeseních, sesuvech půdy, mlze a stromech popadaných pod náporom sněhu... Prastará tradice ranních adventních modliteb na úsvitu je oním znamením hluboké touhy a radostné víry v příchod Zachránce, který obnoví, uzdraví naše životy, abychom konečně - nadobro svlékli roucho žalosti, soužení a oblékli se v ozdobu věčné slávy, kterou dává Bůh (Bar 5,1).

Advent a Vánoce nejsou roztomilým ukončením kalendářního roku, právě naopak, otevírají bránu k dalšímu poschodí liturgického slavení, čímž se opět přiblížíme přicházejícímu Kristu ve slávě. Znovu se učíme, že svým rozumem a silou štěstí pro své životy nezískáme. Zpřetrhaná pouta mezilidských vztahů nemůžeme jen tak sešít, našroubovat..., ale můžeme doufat v obnovu - vzkříšení, pokud se učíme kráčet dál... že každý další krok je šancí, je možností prokletit stezku a tak *přicházet* vstříc neustále

přicházejícímu Kristu v každém člověku, v němž bylo zhodnoceno vše, co utváří životní pout' člověka. Tedy zhodnotit – uzdravit - spasit útrapy a pády, ale také radosti, na které tak rádi vzpomínáme, a které utváří děj našich životních příběhů.

Advent a Vánoce někdy prožíváme ve shonu, ovšem byla by to škoda, zapomeneme-li *přicházet* a otvírat svá srdce ztemnělá hříchem a nepravostmi. Slavíme přece *příchod* velikého Světla, v jehož velebnosti s milosrdenstvím a se spravedlností, která z něho vyprýští, můžeme prožívat Boží – Kristovu přítomnost, která má sílu a moc proměnit a osvětlit nejenom nás, ale i naše rodiny, přátele v práci, ve škole, kde jistě mnozí touží a očekávají čas vánoční radosti, pokoje, přijetí...

P. Peter

PROGRAM FARNOSTI - VÁNOCE 2006

Neděle 24.12.

7.00 a 9.00 mše ze 4. neděle adventní

Štědrý večer

16,00 mše svatá, na kterou zveme zvláště rodiče s dětmi

24.00 půlnoční mše svatá

Pondělí 25. 12. Boží hod vánoční

mše svaté 7.00, 9.00, 10.30 a 18.00

Úterý 26. 12. Sv. Štěpána

mše svaté 9.00, 18.00 (doprovázená sborem)

Středa 27. 12. Sv. Jana Evangelisty

mše svatá 18.00

Čtvrtek 28.12. Sv. Mlád'átek

mše svatá 18.00

Pátek 29.12.

mše svatá 18.00

Sobota 30.12.

mše svatá 7.00, 18.00

Neděle 31. 12. Svátek Svaté Rodiny

mše svaté 7.00, 9.00, 10.30 a 17.00

mše svaté v 7.00, 9.00 a 10.30 budou s obnovou manželských slibů

mše svatá s poděkováním za uplynulý rok bude v 17.00 hod.

Pondělí 1. 1. 2007 Slavnost Matky Boží, Panny Marie

mše svatá 7.00; 9.00, 10.30 a 18.00.

Příležitost ke svátosti smíření:

Sobota 16.12. od 14.00 do mše svaté.

Neděle 17.12. během dopoledne a od 14.00

Pondělí 18.12. od 10.00 do 12.00 a od 14.00 do mše svaté (odpoledne též P. B. Kolář)

Úterý 19.12. od 10.00 do 12.00 a od 14.00 do mše svaté (od 16.00 zvláště pro děti)

Středa 20.12. od 10.00 do 12.00 a od 14.00 do mše svaté (odpoledne též P. B. Kolář)

čtvrtek 21.12. od 10.00 do 12.00 a od 14.00 do mše svaté

pátek 22.12. od 10.00 do 12.00 a od 14.00 do mše svaté

sobota 23.12. od 10.00 do 12.00 a od 14.00 do mše

Pokud máte doma nemocné, kteří by přivítali návštěvu kněze a chtěli by se s ním pomodlit, stačí se domluvit s kněžími, kteří rádi přijdou.

*Všem přeji hodně Pokoje a Lásky do srdce
a do rodin*

P. Jan Balík a P. Peter Kováč

Lednové číslo farního zpravodaje bude věnováno zejména chystaným akcím na pololetí i prázdniny. Tak mě napadlo, že bychom mohli také zveřejnit tipy na hezkou dovolenou. Prosím vás tedy, jestli víte o místě, které byste mohli ostatním doporučit, učiňte tak. Buď pošlete avízo na moji e-mailovou adresu: mmocova@seznam.cz nebo nechte disketu či jen lístek v knihovně nebo v sakristii. Děkuji.

Marie Mocová